

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

בפני כבוד השופט יאיר דלוגין

תובע אורי בן אסא
ע"י עו"ד יריב פקטה

נגד

נתבעת אורפק מערכות בע"מ
ע"י עו"ד דורון דן ועו"ד שני עזרן-לוי
ממשרד וקסלר, ברגמן ושות'

פסק דין

1
2 לפני תביעה כספית והצהרתית בסך של 633,721 ₪. תמצית התביעה הנה נזקים כספיים שגרמה
3 הנתבעת לתובע, בשל סירובה למלא אחר פסק דין שניתן בהתדיינות קודמת שבין הצדדים ואשר קבע
4 כי התובע זכאי לממש למניות אופציות של הנתבעת, בהן החזיק מתקופת עבודתו בחברת בת של
5 הנתבעת. סירוב הנתבעת נבע מכך שהתובע לא הסכים לשלם לה את סכום המס שלפי החישוב שלה,
6 היה עליה לנכות במקור משווי ההטבה שיקבל התובע בעקבות מימוש האופציות ובעקבות תשלום
7 דיבידנד לתובע, שגם הוא נקבע בפסק הדין.

8 **רקע**

9 1. בין השנים 1992 – 1996 שימש התובע כמנהל תיקי השקעות והתמחה במסחר במניות של חברות
10 ציבוריות הנסחרות בבורסאות העולם. בשנים 1997 – 2002, עבד התובע כעובד שכיר של חברת
11 GetPak Systems B.V, חברה פרטית המאוגדת בהולנד, שהייתה חברת בת של הנתבעת.
12 2. במסגרת עבודתו בחברת הבת, צורף התובע לשתי תוכניות אופציות של הנתבעת (תוכנית 0.15%
13 ותוכנית 0.25%). בשלהי שנת 2002 פוטר התובע מעבודתו בחברת הבת. כשלוש שנים לאחר מכן, ביום
14 27.12.05, פנה התובע אל הנתבעת וביקש לממש את האופציות שבידיו למניות. במועד זה מניות
15 הנתבעת כבר נסחרו בבורסה בלונדון. הנתבעת סברה כי התובע אינו זכאי עוד לממש את האופציות
16 ועל כן לא אפשרה זאת.

17 **הליכי התביעה הראשונה**

18 3. בעקבות כך, הגיש התובע ביום 13.7.06, תביעה לבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב כנגד הנתבעת
19 (ע"ב 7104/06). התיק הועבר מחוסר סמכות עניינית לבית המשפט השלום בתל-אביב (בשל העובדה
20 שהנתבעת לא שימשה כמעבדה של התובע, אלא חברת הבת).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 4. התובע עתר במסגרת התביעה הנ"ל (שסומנה בבית המשפט השלום כת.א. 16117/07), לקבלת פסק
2 דין שיאפשר לו לממש את האופציות בשתי התוכניות ולקבל לידיו את המניות. בנוסף, עתר התובע
3 לקבלת פסק דין כספי בגין הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מכך שלא התאפשר לו לממש את האופציות
4 במועד.
- 5 5. נזק מסוג אחד חושב על ידי התובע כהפרש בין השער הגבוה ביותר של המניה בתקופה 27.12.05
6 ועד להגשת התביעה ביום 13.7.06 ולבין שער המניה בסמוך להגשת התביעה ולחילופין כהפרש בין
7 השער הממוצע בתקופה הנ"ל ולבין שער המניה בסמוך להגשת התביעה. נזק כספי זה כומת בסכום
8 של 134,603 ₪. כמו כן, עתר התובע לחייב את הנתבעת בסכום של 74,324 ₪ בגין דיבידנד שחולק
9 לבעלי מניות בשנת 2007 ושלא חולק לתובע, משלא אפשרה הנתבעת את מימוש האופציות למניות
10 (נזק זה התווסף בכתב תביעה מתוקן שהגיש התובע, לאחר שחלוקת הדיבידנד נעשתה לאחר מועד
11 הגשת התביעה המקורית).
- 12 6. טענת ההגנה העיקרית של הנתבעת הייתה כי לא התקיימו התנאים הדרושים למימוש האופציות.
- 13 7. בית המשפט השלום (כב' השופטת דליה אביגיא), נתן ביום 7.9.09 את פסק דינו, לפיו קבע כי התובע
14 היה זכאי לממש את האופציות אך ורק באחת התוכניות (תכנית 0.15%) ובהתאם לכך קבע כי התובע
15 זכאי לממש אופציות לרכישת 41,522 מניות כנגד תשלום של 174,392 ₪ - כל זאת נכון לתאריך
16 27.12.05. כמו כן, קבע בית המשפט כי התובע יהיה זכאי לפיצוי בסכום השווה להפרש שבין שער
17 המניות הממוצע בתקופה 27.12.05 ועד ליום הגשת התביעה ולבין שער המניות ביום הגשת התביעה,
18 ככל שקיים הפרש כזה והורה על ביצוע תחשיב בהתאם ערוך כפסיקתא. כן זיכה בית המשפט את
19 התובע בסכום של 74,324 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 27.12.05 בגין הדיבידנד.
- 20 8. עם זאת נקבע כי אם יחליט התובע שלא לממש את האופציות, הוא לא יהיה זכאי לפיצוי הכספי
21 בגין הפרשי השער או לדיבידנד. כן חויבה הנתבעת בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום של
22 33,000 ₪ + מע"מ וכן בהוצאות הבקשה לפיצול סעדים בסך של 2,011 ₪.
- 23 **המחלוקות ביחס ליישום פסק הדין בתביעה הראשונה**
- 24 9. בעקבות פסק הדין, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי מאחר ושער המניות הממוצע בתקופה
25 הקובעת היה זהה לשער המניות בסמוך לפני הגשת התביעה, לא הגיע לתובע פיצוי כלשהו לפי פסק
26 הדין בגין כך.
- 27 10. עם זאת, בשלב זה נוצרה מחלוקת בין הצדדים ביחס ליישום פסק הדין בשני נושאים אחרים,
28 האחד, בשאלה האם יש לצרף לסכום שעל התובע לשלם כדי לממש את האופציות, הפרשי הצמדה
29 וריבית כדין והשני, בשאלה מה הוא סכום המס שעל הנתבעת לנכות במקור, אם בכלל, בעת מימוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 האופציות ובגין תשלום הדיבידנד (ראה בעניין זה ההתכתבויות שנערכו בין הצדדים בתקופה
- 2 19.10.09 – 25.10.09 שצורפו כנספח ז' לכתב ההגנה).
- 3 11. בנושא הראשון, בעוד התובע סבר כי אין לצרף הפרשי הצמדה וריבית לסכום המימוש שעליו לשלם
- 4 בגין מימוש האופציות למניות ולכל היותר יש לצרף הפרשי הצמדה בלבד, הנתבעת סברה כי יש לצרף
- 5 באופן מלא הפרשי הצמדה וריבית כדן. כתוצאה ממחלוקת זו, נוצר מצב שלפי גרסת התובע, עליו
- 6 לשלם בגין מימוש האופציות ולאחר הפחתת סכום הדיבידנד וסכום ההוצאות ושכר טרחה שנפסקו
- 7 לו, סכום של 60,126 ₪, בעוד הנתבעת סברה כי יש לשלם סכום של 92,265 ₪.
- 8 12. בנושא השני, היינו לעניין סכום המס שעל הנתבעת לנכות במקור בגין מימוש האופציות ותשלום
- 9 הדיבידנד, הרי לפי חישוב שערכה הנתבעת, עליה לנכות במקור 277,268 ₪. סכום זה הנו תוצאה של
- 10 הכפלת שיעור מס כולל של 60% (בגין מס הכנסה, ביטוח לאומי ומנס בריאות), בסכום הדיבידנד
- 11 (בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדן ממועד דרישת המימוש של יום 27.12.05 למועד החישוב - יום
- 12 20.10.09) ובהפרש שבין עלות המימוש של האופציות בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כאמור ולבין שווי
- 13 המניות נכון ליום 27.12.05 בצירוף הפרשים כאמור.
- 14 13. הנתבעת התנתה, אפוא, את העברת המניות לתובע בתשלום סכום המימוש, בסך של 92,265 ₪
- 15 (שכאמור הנו לאחר הפחתת סכום הדיבידנד, כמו גם שכר הטרחה וההוצאות), בצירוף תשלום המס
- 16 בסך של 277,268 ₪. התובע מנגד גרס באותו מועד כי מימוש האופציות לא מהווה אירוע מס וכי בגין
- 17 הדיבידנד יש לשלם מס בשיעור 20% בלבד.
- 18 14. התובע הגיש, אפוא, ביום 29.11.09 בקשה למתן פסיקתא, שבמסגרתה ביקש מבית המשפט שלא
- 19 להוסיף הפרשי הצמדה וריבית לסכום המימוש. לאחר קבלת תגובה ותשובה, נתן בית המשפט ביום
- 20 27.12.09 פסיקתא, שלפיו יש לצרף לסכום המימוש הפרשי הצמדה וריבית כדן מיום 27.12.05 ועד
- 21 לתשלום בפועל, בנימוק שבדרך זו, מטרת פסק הדין, שהנה פיצוי התובע למועד גרם הנזק, תוגשם.
- 22 15. כן חזר בית המשפט במסגרת הפסיקתא על כך שרק אם האופציה תמומש, על הנתבעת יהיה לשלם
- 23 את סכום הדיבידנד בסך של 74,324 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדן מיום 27.12.05 ועד לתשלום
- 24 בפועל. הנתבעת חויבה בפסיקתא לשלם הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של 38,445 ₪ (כולל
- 25 מע"מ). בית המשפט אישר בפסיקתא לתובע הוצאות הבקשה לפיצול סעדים בסך של 2,011 ₪ (הגם
- 26 שהבקשה נדחתה, שכן ההוצאות שנפסקו בה הותגו בתוצאות המשפט).
- 27 16. במקביל וכמה ימים לפני מתן הפסיקתא, היינו ביום 24.12.09, פנה רואה החשבון של התובע, רו"ח
- 28 אליעזר שוורצברג, במכתב אל דוד זריהן, רכו חוליה מרכזית עצמאיים בפקיד שומה כפר-סבא. מכתב
- 29 זה לא צורף כראיה, אולם אנו למדים עליו ממכתב התשובה מיום 29.12.09 של מר זריהן אל רו"ח
- 30 שוורצברג, שבו נרשם כי במענה למכתב מיום 24.12.09, תשלום מדיבידנד נעשה על ידי החברה על פי

בית משפט השלום בתל אביב - יפ

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 כללי התשלום והניכוי במקור בהתאם לתקנות הניכויים וכי אין זה מעניינו או מסמכותו להורות או
2 ללמד גוף כלשהו לגבי התקנות הנ"ל.
- 3 17. ביום 18.1.10 שלח רו"ח שורצברג מכתב אל התובע, שבו נרשם כי בהמשך לשיחה שקיים עם זריהן
4 ולהתכתבות עמו, הרי שבגין הדיבידנד יש לנכות מס לפי תקנות הניכויים ובשיעור 20%. לגבי מימוש
5 האופציות, ציין רו"ח שורצברג כי לפי דעתו לא מדובר באירוע מס.
- 6 18. ביום 21.1.10 פנה בא כוח התובע אל באת כוח הנתבעת במכתב, שבו נרשם כי מצורפת חשבונית
7 בגין תשלום הוצאות המשפט (בסך 38,445 ש"ח), כי בהתאם להחלטת בית המשפט האחרונה מצורפת
8 המחאה בסך של 125,889 ₪ (סכום זה חושב על ידי הפחתת סכום הדיבידנד בסך של 74,324 ₪ מסכום
9 המימוש של האופציות בסך 174,392 ₪ והוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין ליתרה מתאריך
10 27.12.05). הנתבעת התבקשה להעביר את המניות לחשבון בנק של התובע בהולנד. כמו כן, צוין במכתב
11 כי מצורף אישור רו"ח בנושא ניכוי במקור וזאת לאחר בירור מול רשויות המס.
- 12 19. בתגובה לכך ובמכתב באת כוח הנתבעת מיום 4.2.10, צוין כי בהתאם לרואי החשבון של הנתבעת,
13 יש לשלם מס בגין מימוש האופציות ותשלום הדיבידנד בסכום של 277,268 ₪, כמפורט בתחשיב
14 שצורף למכתב. לפיכך, התבקש התובע להמציא המחאה נוספת על הסכום הנ"ל וזאת כדי לקבל את
15 המניות.
- 16 20. כמו כן, למכתב הנ"ל צורף מכתב רואי החשבון סומך חייקין מיום 3.2.10 (המכתב נושא בטעות
17 תאריך 3.2.09). במכתב זה נרשם כי מאחר ומדובר בפיצוי בגין פגיעה בזכויות אותן קיבל התובע
18 כעובד, יש לנכות מס במקור לפי **תקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורת ומשכר עבודה
19 ותשלום מס מעסיקים) התשנ"ג-1993**, אלא אם יציג התובע אישור פרטני מרשויות המס בגין ניכוי
20 זה. עוד צוין במכתב כי בשיחה שנערכה בין רו"ח יפעת שעיה ממשרד סומך חייקין ולבין מר דוד זריהן,
21 הבהיר האחרון כי מכתבו מיום 29.12.09 אל רו"ח שורצברג, לא מהווה אישור ניכוי מס במקור.
- 22 21. על מכתב זה הגיב בא כוח התובע ביום 7.2.10 במכתב משלו, תוך שהוא מצייין, בין היתר, כי אין
23 התייחסות במכתב הנתבעת לכך שרק מכירת המניות תהווה אירוע מס וכי מימוש האופציות אינה
24 מהווה אירוע כאמור. כמו כן, צוין כי תחשיב הנתבעת בכל מקרה שגוי, שכן לצורך חישוב שווי המניות,
25 הוא לוקח בחשבון שערי מניה וחליפין היסטוריים של יום 27.12.05, במקום לקחת את השערים
26 הסמוכים למכתבו, שהנם נמוכים בהרבה ושהם הרלוונטיים מקום שהמניות יועברו רק עתה לתובע
27 ואלה לא היו בידי בשנת 2005. אם לא די בכך, הלין בא כוח התובע במכתבו הנ"ל, חישוב הנתבעת
28 אף מוסיף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 27.12.05 על השווי ההיסטורי של המניות וגם בכך הוא
29 מגדיל שלא כדין את שווי ההטבה למיסוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

22. כך, טען בא כוח התובע, נוצר מצב שלפיו במקום ששווי המניות יעמוד על 314,417 ₪, הוא עומד לפי חישוב הנתבעת על סכום נומינלי של 465,046 ₪ ולאחר הוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 27.12.05 ועד למועד החישוב (אוקטובר 2009), על סכום של 588,813 ₪.
23. לפיכך, המשיך וטען בא כוח התובע, כי לאחר הפחתת עלות המימוש, בסך של 220,804 ₪, משווי המניות בסך של 314,417 ₪, שווי ההטבה למיסוי אמור לעמוד על סכום של 92,939 ₪ בלבד, בעוד לפי חישוב הנתבעת הוא עומד על סכום של 368,009 ₪.
24. לאחר הכפלת שווי ההטבה בשיעור המס המירבי שיש להחיל לפי סעיף 121(א)(3) **לפקודת מס הכנסה**, העומד לפי טענת בא כוח התובע על 45%, סכום המס לתשלום בגין מימוש האופציות עמד לפי חישוב התובע על 41,822 ₪ ואילו לפי חישוב הנתבעת על 220,805 ₪.
25. בנושא הדיבדנד, טען בא כוח התובע במכתבו הנ"ל, כי את סכום הדיבדנד שחישבה הנתבעת, בסך של 74,324 ₪ ולאחר הוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 27.12.05, בסך של 94,104 ₪, יש להכפיל בשיעור מס של 20% ולא בשיעור מס של 60%. מכאן שסכום המס בגין כך עומד על 18,820 ₪ ולא על 56,462 ₪ כגרסת הנתבעת.
26. בא כוח התובע סיכם את מכתבו בכך שסכום המס לתשלום בגין מימוש האופציות והדיבדנד גם יחד עומד על 58,631 ₪ ולא על 277,268 ₪ כטענת הנתבעת. עוד צוין כי התובע הפקיד בידי הנאמנות המחאה לפקודת מס הכנסה הנ"ל, אשר תועבר מיד עם אישור הנתבעת לתחשיב התובע.
27. מכתב זה הביא לתשובת באי כוח הנתבעת מיום 9.2.10, שלפיה הם דוחים את חישוב התובע וטענותיו. עוד נטען כי התובע יכול לנהל את טענותינו מול רשויות המס ואם יסתבר כי נוכח במקור סכום גבוה מדי, יקבל החזר. כן נטען כי נפלה טעות בשווי של כ-2,000 ₪ בחישוב עלות המימוש בהפחתת סכום הדיבדנד, אשר אמור לעמוד על 127,850 ₪ ולא על 125,889 ₪ ועל כן מוחזרת ההמחאה לצורך קבלת המחאה מעודכנת.
28. ביום 31.3.10 הודיעה הנתבעת לבורסת AIM בלונדון כי היא מפסיקה את מסחר מניותיה בבורסה הנ"ל.
29. בשלב זה הגיש התובע ערעור על החלטת בית המשפט בנושא הפרשי הצמדה והריבית שיש להוסיף לעלות המימוש של האופציות (ע"א 21053-02-10). בתם הדיון שנערך בערעור ביום 16.12.10, הסכים התובע להמלצת בית המשפט וחזר בו מהערעור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 **הגשת התביעה דנא**
- 2 30. ביום 18.7.11 הגיש התובע את התביעה דנא. במסגרת התביעה, פרס התובע את השתלשלות
3 העניינים הנוכרת לעיל, תוך ציון דרכי החישוב השונות של הצדדים ביחס לסכום המס וטען כי המסחר
4 במניות הנתבעת הופסק ביום 31.3.10 וכי הנתבעת נהגה שלא בתם לב מקום שלא הודיעה לו על כך.
- 5 31. כך או אחרת, טען התובע, הפסקת המסחר במניות פגעה באופן מהותי בשווי המניות ובסחירות
6 שלהן. לו הייתה הנתבעת מאפשרת את מימוש האופציות לפי פסק הדין, היה יכול התובע למכור את
7 המניות בנקל וקודם להפסקת המסחר, אולם בנסיבות החדשות שנוצרו, אין לו עוד טעם או רצון לקבל
8 את המניות בעין והוא עותר לקבלת סעדים כספיים לכימות נזקיו.
- 9 32. הסעד הראשון לו עתר התובע הוא פיצוי כספי בנושא מימוש האופציות בסך של 510,890 ₪ וזאת
10 בגין ההפרש שבין שווי המניות במועד הגשת התביעה הראשונה ביום 13.7.06 (שעמד על 566,657 ₪)
11 ולבין מחיר המימוש של האופציות באותו מועד (180,788 ₪), המגיע לכדי 385,869 ₪ ולאחר צירוף
12 הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 13.7.06 ועד להגשת התביעה דנא, המגיע לכדי 510,890 ₪ (סעיפים
13 23 – 28 לתביעה).
- 14 33. לחילופין, טען התובע כי יש לחשב את נזקו לפי שווי המניה במועד מתן הפסיקתא ו/או במועד
15 משלוח ההמחאה עבור עלות המימוש (24.1.10), בצירוף ירידת ערכה של המניה ממועד הגשת התביעה
16 המקורית ביום 13.7.06 ועד למועד מתן פסק הדין ביום 7.9.09 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין
17 מאז ועד הגשת התביעה דנא. לפי חישוב זה, כך טען התובע, סכום הנזק הנו זהה (סעיף 29 לתביעה).
- 18 34. הסעד השני שלו עתר התובע הנו חיוב הנתבעת לשלם לו 21,445 ₪ בגין סכומי הדיבידנד שחולקו
19 בשנים 2007 ו-2009 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד חלוקתם ועד הגשת התביעה דנא ואשר היה
20 זכאי לקבלן, אלמלא מנעה ממנו הנתבעת לממש את האופציות (סעיפים 30 – 35 לתביעה).
- 21 35. סעד שלישי ואחרון שתבע התובע היה פסק דין הצהרתי שייקבע כי הוא זכאי בנסיבות לתשלום
22 סכום השווה לסכום הדיבידנד שנפסק לו בתביעה הראשונה בסך של 74,324 ₪ בתוספת הפרשי
23 הצמדה וריבית כדין מיום 27.12.05 ועד הגשת התביעה דנא ובסה"כ 101,386 ₪ (סעיף 36 לתביעה).
- 24 36. לעניין התשלומים בגין הדיבידנדים הנ"ל, ציין התובע כי בית המשפט מתבקש להצהיר כי שיעור
25 המס שיש לנכות במקור בגינם עומד על 20% (סעיף 37 לתביעה).
- 26 37. הנתבעת מלאה כרימון בטענות כנגד התובע. בכתב ההגנה טענה, בין ביתר, כי התובע מעלה
27 בתביעה הנוכחית טענות הסותרות את טענותיו בתביעה הראשונה ואף את פסק הדין שניתן בעניינו,
28 כי הוא מבקש פיצוי כספי גבוה בהרבה משביקש בתביעה הראשונה, כי הוא סירב לשלם את סכום
29 המס שנדרש לשלם לצורך מימוש האופציות, כי יש לדחות את התביעה בשל השתק עילה, השתק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 פלוגתא, מיצוי עילה ומניעות, כי בית המשפט בתביעה הראשונה פסק לתובע סעדים כפולים שלא
2 יכולים לדור בכפיפה אחת, מקום שזיכה את התובע במניות עצמן ובמקביל בפיצוי כספי שיכול היה
3 להיפסק רק אם מכר את המניות, כי בעת עריכת הסכם האופציות לא נסחרו מניות הנתבעת בבורסה
4 וגם לא נקבע בהסכם כי אלה יסחרו בהכרח בעתיד ועל כן אין לתובע זכות קנויה לקבלת מניות
5 הנסחרות בבורסה כלשהי ועוד.
- 6 38. בסמוך לאחר הגשת כתב ההגנה, הגישה הנתבעת בקשה לדחיית התביעה על הסף ולחילופין לקבוע
7 כי קיים מעשה בית דין ביחס לכל הקביעות של בית המשפט בהליך הראשון. במסגרת קדם המשפט
8 הראשון שהתקיים בתיק דנא בפני המותב הקודם שדן בו לפניי (כב' השופטת תמר אברהמי), ולאחר
9 שכבר הוגשה התגובה והתשובה לבקשה, עלו הערות כאלה ואחרות של בית המשפט ביחס לכתב
10 התביעה ואשר לא נרשמו בפרוטוקול ואולם אשר היה בהם ככל הנראה משום המלצה לתובע לשקול
11 את תיקון תביעתו על ידי פירוט הסעד החלופי הנזכר בסעיף 29 לתביעה. בנסיבות אלה, קבע בית
12 המשפט כי הבקשה לדחייה על הסף תידון לאחר מיצוי נושא תיקון התביעה.
- 13 39. בעקבות המלצה זו, ביקש התובע לתקן את תביעתו כאמור ובית המשפט התיר זאת, חרף התנגדות
14 הנתבעת. התובע הגיש, אפוא, כתב תביעה מתוקן, אשר שונה מקודמו רק בסעיף 29 שלו, אשר כלל
15 פירוט של הנזק החלופי שתבע התובע בסעיף זה בכתב התביעה המקורי.
- 16 40. לפי סעיף 29 לכתב התביעה המתוקן, תבע התובע את נזקו לפי שתי חלופות, האחת, לפי תחשיב
17 הנכון למועד מתן הפסיקתא ביום 27.12.09, אז שווי המניות עמד על 315,593 ₪ ואילו עלות המימוש
18 עמדה על 222,250 ₪, כך שסכום הנזק עמד על 93,093 ₪ ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום
19 27.12.09 ועד הגשת התביעה דנא, עמד על 99,925 ₪. בנוסף לכך תבע התובע את ירידת ערך המניות
20 ממועד הגשת כתב התביעה המקורי ביום 13.7.06 ועד ליום 27.12.09 בסך של 386,931 ₪ (הכוללים
21 הפרשי הצמדה וריבית מיום 27.12.09 עד הגשת התביעה דנא). סך הנזק לפי חלופה זו עומד על 486,856
22 ₪.
- 23 41. תחשיב הנזק לפי החלופה השנייה, שנכונה למועד משלוח ההמחאה בגין עלות המימוש ביום
24 24.1.10, מבוסס על אותו העיקרון ועל פיו, הנזק בגין שווי ההטבה במימוש האופציות עומד על
25 109,324 ₪ ואילו הנזק בשל ירידת הערך על 375,185 ₪ וסך הנזק הכולל על 484,509 ₪.
- 26 42. בשלב זה ובעקבות שינוי בסדרי העבודה בבית המשפט, התיק עבר לדיון לפניי. על רקע טענות
27 הנתבעת בנושא של מעשה בית דין במסגרת הבקשה לדחייה על הסף, המלצתי לצדדים כי הסעד
28 הראשון שנתבע בסעיפים 23 – 28 לתביעה יידחה מחמת מעשה בית דין ואילו הסעד החלופי שבסעיף
29 29 יישאר על כנו, אולם תוך כך שלגביו תהא שמורה לנתבעת כל טענותיה ולרבות טענת מעשה בית
30 דין וכי ביחס לשאר הסעדים (הדיבידנדים), טענת מעשה בית דין תידחה, אולם שאר טענות הנתבעת
31 יהיו שמורות לה לגביהם. הצדדים הסכימו להמלצתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 43. כחלק מההליכים המקדמיים הסכימו הצדדים להעביר שאילתא לרשויות מס הכנסה. במסגרת זו
2 התבקשו הרשויות הנ"ל להתייחס לסכום המס שיש לנכות במקור בגין מימוש האופציות ולגבי המועד
3 הרלוונטי לשווי המניות. בסוגיה הראשונה עמדת רשות המיסים הייתה כי סכום המס הנו המס השולי
4 של התובע במועד שבו מומשה האופציה. בסוגיה השנייה העמדה הייתה כי מדובר בסוגיה משפטית
5 הנתונה להכרעת בית המשפט.
- 6 44. משכל הניסיונות להביא את הצדדים להסדר לא עלו יפה, שמעתי את העדים (התובע, רו"ח ורצברג
7 מטעמו, סמנכ"ל הכספים של הנתבעת מר חמי שטרהל ורו"ח יפעת שעה ממשרד סומך חייקין
8 שהעידה מטעם הנתבעת). הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.
- 9 45. במהלך הגשת הסיכומים הגיש התובע בקשה להוספת ראיה. מדובר באישור על פטור מניכוי מס
10 במקור, שהיה בידי התובע כעצמאי בשנת 2009 ואשר התובע נחקר עליו במסגרת חקירתו הנגדית.
11 לאחר עיון בתגובה ובתשובה, החלטתי להתיר את הוספת הראיה ובאותה נשימה לאפשר לנתבעת
12 לחקור את עורך המסמך.
- 13 46. דא עקא, בסמוך לאחר החלטתי, החליט התובע לחזור בו מבקשתו לצירוף האישור הנ"ל כראיה
14 (ראה הודעתו מיום 24.6.15) והסכים לכך שלפי עמדת רשויות המס בזמנו, לא ניתן היה לעשות שימוש
15 באישור הנ"ל שניתן לתובע כעצמאי וכי היה צורך בניכוי מס במקור לפי **תקנות מס הכנסה ומס**
16 **מעסיקים (ניכוי ממשכורת ומשכר עבודה ותשלום מס מעסיקים) התשנ"ג-1993** (להלן: "**תקנות**
17 **הניכויים**"). באותה נשימה שמר התובע בהודעתו הנ"ל על טענתו כי מימוש האופציות לא היווה אירוע
18 מס וכי לחילופין, סכום המס שהיה צריך להשתלם עמד לכל היותר על הסכום שצוין בהתכתבויות
19 שנהלו בזמנו וכי חישובי הנתבעת היו שגויים.
- 20 **דיון**
- 21 47. מאחר וכבר נערך דיון בין הצדדים ביחס למחלוקות המקוריות בנושא מימוש האופציות, נקודת
22 המוצא של פסק דיני זה צריכה להיות הסעדים שנפסקו לתובע בתביעה הראשונה. בנסיבות אלה, יש
23 לבדוק תחילה מי אחראי לכך שנושא מימוש האופציות, שהוא הסעד העיקרי שניתן לתובע בפסק
24 הדין, לא עלה יפה. לאחר מכן יהיה מקום לגזור את המסקנה הנובעת מכך.
- 25 48. כפי שכבר פורט בפרק הרקע של פסק הדין, הנתבעת לא אפשרה לתובע לממש את האופציות בשל
26 העובדה שלא העביר לה את סכום המס שלפי טענתה חל על שווי ההטבה שיקבל התובע בעקבות
27 מימוש האופציות ובגין הדיבידנד ואשר היה על הנתבעת לנכות במקור. להלן אתייחס, אפוא, גם
28 ובעיקר לטענות הצדדים בנושא זה ואכריע גם בכך.
- 29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 **האם מימוש האופציות היווה אירוע מס**
- 2 49. התובע סבר בזמנו שמימוש האופציות לא מהווה אירוע מס וזאת על סמך מכתבו של רו"ח ורצברג
3 מיום 18.1.10 (נספח ז' לכתב ההגנה). גם בחוות דעתו שהוגשה כראיה בתיק דנא, קבע רו"ח ורצברג
4 קביעה דומה (ראה עמ' ראשון לחוות הדעת, פסקה ראשונה תחת הכותרת "דיון והשגות"). בהודעתו
5 מיום 24.6.15 בנושא חזרתו מבקשתו לצירוף ראיה, טען התובע כי הוא עדיין מחזיק בדעה זו.
- 6 50. עם זאת, בסיכומיו, נראה לכאורה כי זנח טענה זו ודי בכך כדי להביא לדחייתה. כך או אחרת, יש
7 לדחות את הטענה גם לגופה. ראשית, רו"ח ורצברג הודה בחקירתו הנגדית כי הוויכוח בשנת 2009
8 יכול היה להיות רק לגבי שיעור הניכוי ומכאן שיש להסיק כי גם לפי דעתו מדובר היה באירוע מס.
9 ראה עמ' 14 ש' 19 עד 27): "ש. אני אומר לך שבשעתו, סוף שנת 09, אורפק ביקשה ממר בן אסא להציג
10 להם אישור על ניכוי מס במקור. האם בסוף 09 פנית בשמו לבקש אישור על ניכוי מס במקור? ת. אני זוכר
11 שהלכנו, אני ומר בן אסא למס הכנסה בכפר סבא שם מתנהל תיקו לבקש הוראה לקביעת ניכוי המס במקור
12 והם דחו אותנו ואמרו לנו שהם לא מטפלים בדבר כאלה ומי שצריך לנכות יודע לפי התקנות כמה לנכות ואם
13 אנו רוצים לקבל החלטת מיסוי, מה שנקרא "פרה רוליי". ש. תסכים שגם אתה ידעת בסוף 09 שיש חובה
14 לנכות מס במקור, הויכוח יכול היה להיות על שיעורו, נכון? ת. נכון".
- 15 51. בהמשך חקירתו טען כביכול שלא מדובר באירוע מס, אולם משאלות נוספות שנשאל על כך, ברור
16 כי כוונתו הייתה שעקב העובדה שלא מומשו האופציות, לא היה אירוע מס ולא כי מימוש אופציות לא
17 מהווה אירוע מס (ראה בעמ' 16 ש' 9 – 12: "ש. היום אנו יודעים שזה כן אירוע מס, נכון? ת. זה לא
18 אירוע מס. ש. לטענתך גם כיום לא צריך לשלם מס על המניות, על מימוש האופציות? ת. אני טוען שהאופציות
19 בכלל לא מומשו. צריך לנכות מס רק כשיש מימוש").
- 20 52. עיון בחקירתו הנ"ל של רו"ח שורצברג מעלה, אפוא, כי לבד מכך שחוות דעתו בדבר העדר אירוע
21 מס, לא נומקה כלל ועל כן אין ליתן לה ולו מסיבה זו בלבד משקל ראיתי ממש, אם בכלל, הרי
22 שבחקירתו הודה למעשה כי מימוש אופציות למניות מהווה אירוע מס.
- 23 53. מנגד גם עומד תצהירה של רו"ח יפעת שיעה, אשר הצהירה כי מדובר באירוע מס (ראה ס' 10 וס'
24 20 לתצהירה). אני מעדיף את עדותה, שהייתה אמינה עלי, על פני חוות דעתו של רו"ח שורצברג, אשר
25 נמצא כמי שטעה לא רק עת חייווה דעתו שמימוש אופציות לא מהווה בנסיבות אירוע מס אלא כמי
26 שהעיד, באופן בלתי מוסבר ושגוי, כי היה על התובע לקבל "אופציות למניות ולא מניות" (ראה עמ' 16
27 ש' 21) וכמי שהפנה בחקירתו לנספח לחוות דעתו שלא קיים ולא צורך ואשר שם כביכול חישב את
28 סכום המס שהיה על הנתבעת לנכות במקור (ראה חקירתו בעמ' 16 ש' 24 עד עמ' 17 ש' 8).
- 29 54. זאת ועוד: אין מחלוקת בין הצדדים כי האופציות לא הוקצו לפי סעיף 102 לפקודת מס הכנסה
30 (להלן: "הפקודה"). ראה טענות התובע בכתב התביעה בהליך הקודם, שם טען כי הנתבעת הפרה את
31 התחייבותה לדאוג לקיומם של כל התנאים אשר יחילו על הקצאת האופציות את סעיף 102 לפקודה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

1 על כל ההטבות שסעיף זה מקנה במקרים מסוימים (בהערת אגב אציין כי בקשת התובע לפצל סעדיו
2 כדי לתבוע את הנזקים שנגמרו לו עקב כך נדחתה).

3 55. לפיכך, גם לא יכולה להיות מחלוקת כי הקצאת האופציות נעשתה לפי סעיף 3(ט) לפקודה וראה
4 גם בעניין זה תצהירה של רו"ח שעה בסעיף 20. מימוש אופציות לא סחירות בעת הקצאתן למניות
5 (כפי המקרה דנא), שהוקצו לפי סעיף 3(ט) לפקודה, מהווה אירוע מס פירוטי המחייב תשלום מס
6 הכנסה בשיעור המס השולי (ראה ע"א 7043/99 פקיד שומה כפר-סבא נ' יאיר דר – פורסם בנבו).

7 56. אשר על כן, בקשת התובע לממש את האופציות מהווה אירוע מס.

8 **שיעור המס בגין מימוש האופציות**

9 57. על רקע דברים שציין התובע בהודעתו מיום 24.6.15, במסגרתה חזר בו מהבקשה להוספת ראייה,
10 אין מחלוקת גם מצדו, כי לפי עמדת רשויות המס בזמנו היה מקום בזמנו לנכות מס במקור לפי תקנות
11 הניכויים שקובעות ניכוי בשיעור מהמס השולי של הנישום. גם אין מחלוקת על רקע הודעתו הני"ל, כי
12 הפטור מניכוי מס במקור שהיה בידיו בשנת 2009 כעצמאי לא רלוונטי לעניינינו.

13 58. גם אין מחלוקת כי התובע לא המציא לנתבעת בזמנו אישור ספציפי ביחס לשיעור הניכוי במקור
14 עבור מימוש האופציות. התובע טען כי רשויות המס לא הסכימו לתת לו אישור כאמור, אולם לא הביא
15 לעדות בעניין זה את נציג מס הכנסה ואף נמנע מלהציג כראיה את מכתבו של רו"ח שורצברג מיום
16 24.12.09 אל פקיד השומה, כדי להוכיח שפנה לקבלת אישור כאמור.

17 59. המכתב הני"ל לא הוצג, חרף העובדה שממכתב התשובה של פקיד השומה למכתב הני"ל, שכן הוצג
18 כראיה (ראה נספח 2 לתצהיר רו"ח שעה), עולה לכאורה כי פניית התובע אל רשויות המס במכתב
19 רואה החשבון מטעמו מיום 24.12.09, הייתה ביחס לשיעור המס שחל על דיבידנד בלבד וללא שאילתא
20 ביחס לשיעור המס שחל על מימוש האופציות.

21 60. לפיכך, בנסיבות שכאלה, היה על הנתבעת לנכות במקור את המס השולי המירבי, שכן היא לא
22 הייתה יכולה לדעת מה היו הכנסותיו של התובע בשנת 2005 ומה היה המס השולי שלו אז.

23 61. ממילא הגם שהתובע סבר בזמנו שמימוש האופציות לא מהווה אירוע מס, הרי שעל רקע עמדת
24 הנתבעת בזמנו, הוא היה מוכן במסגרת חישוב המס שעשה, לקחת בחשבון כי יש להחיל את המס
25 המירבי, שלפי טענתו דאז, עמד על 45% (ראה מכתבו מיום 7.2.10 בסעיף 2(ג)).

26 62. דא עקא, המס השולי המירבי שחל בשנת 2005, שהנו נתון אובייקטיבי המתפרסם ברבים, היה
27 בשיעור 49%, כפי שגם הנתבעת טענה בסיכומיה (בעמ' 5 למעלה).

28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-07-29365 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 **ביטוח לאומי ומס בריאות בגין מימוש באופציות**
- 2 63. התובע טוען כי בזמנו לא היה מקום לנכות במקור ביטוח לאומי או מס בריאות, שכן התובע לא
- 3 היה עובד של הנתבעת במועד המימוש. כמו כן, בסיכומיו מפנה התובע לחוות דעת רו"ח שורצברג,
- 4 שמפנה אל **צו הביטוח הלאומי (סיווג מבוטחים וקביעת מעבידים), תשל"ב-1972**, שלפי טענת התובע
- 5 אינו מזכיר עבודה מהסוג שבה עסק.
- 6 64. הנתבעת מנגד טוענת כי דמי ביטוח לאומי ומס בריאות הולכים אחר תשלום מס הכנסה.
- 7 65. דין טענות התובע להידחות. ראשית, הצו הנזכר בחוות דעתו של רו"ח שורצברג כולל הגדרות רבות
- 8 ורחבות של עבודות ועיסוקים ובהן עבודות המוגדרות כ"עבודות משרד", שהתובע, כמנהל תיקי
- 9 השקעות, יכול להיחשב כנכלל בהן.
- 10 66. מעבר לכך, סעיף 344 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, קובע כי דמי ביטוח
- 11 לאומי ישתלמו בגין הכנסה המסווגת כהכנסת עבודה לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה.
- 12 67. גם הפסיקה כבר הכירה במפורש בחובת תשלום של ביטוח לאומי בגין מימוש אופציות לפי סעיף
- 13 3(ט) לפקודת מס הכנסה שנחשב כהכנסה עבודה פירותית ולא כרווח הון (ראה בעניין זה **ב"ל (ת"א)**
- 14 **4961/02 שרון טופז נ' המוסד לביטוח לאומי – פורסם בנבו**).
- 15 68. מס בריאות הולך עקב בצד אגודל אחר תשלום ביטוח לאומי. ראה בעניין תשלום ביטוח לאומי
- 16 ומס בריאות גם יחד, בגין מימוש אופציות שנחשב כהכנסת עבודה פירותית, דברים שנקבעו בתיק **בל**
- 17 **(י"ם) 10134/06 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי – פורסם בנבו – סעיף 15**: "לא
- 18 ל מותר לציין, כי הנתבע בענייננו, לא היה צד ל אישור שהינו הסכם שנעשה למעשה, בין מס הכנסה לבין
- 19 הבנק, אולם, דמי הביטוח הלאומי הינם בגדר תשלום שהולך לאחר תשלום מס הכנסה (ר' סעיף 345 לחוק
- 20 הביטוח הלאומי). שכן, בנוסף לתשלום מס הכנסה מוטלת על הכנסה פירותית חובת תשלום ביטוח לאומי
- 21 ודמי בריאות. חיוב התשלום בדמי ביטוח לאומי הוא במועד החיוב במס, כפי שנקבע בסעיף 102 לפקודת מס
- 22 הכנסה. לא ניתן לטעמנו, לנתק אם כן, בין חובת תשלום מס הכנסה לבין חובת תשלום דמי ביטוח לאומי
- 23 ומס בריאות".
- 24 69. דברים אלה הוזכרו על ידי בית המשפט העליון בע"א 6161/05 פקיד שומה ת"א 3 נ' חגי כץ –
- 25 פורסם בנבו, שם, במסגרת דיון בעניין עקרוני אחר, הנוגע לסיווג הכנסה כפירותית או הונית לפי סעיף
- 26 102 לפקודה, נאמרו הדברים הבאים שיפים לענייננו: "תכלית זו עשויה להיות מקודמת, ולו באופן חלקי,
- 27 גם באמצעות סיווגה של ההכנסה כהונית, דבר אשר עשוי להעניק לנישומים פוטנציאליים הקלות מס
- 28 מסוימות. כך, סיווג זה פוטר את הנישום מתשלום ביטוח לאומי ומס בריאות על הכנסת העבודה (בהקשר זה
- 29 ראו, **ב"ל (אזורי י-ם) 10133/06 בנק המזרחי - ביטוח לאומי, סניף ירושלים (פורסם בנבו), 11.5.08**)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

70. לסיכום, בדין ביקשה הנתבעת בזמנו לנכות במקור (לפי חובתה על פי סעיף 164 לפקודה), גם דמי ביטוח לאומי וגם מס בריאות.

71. בהעדר טענות מצד התובע לגבי שיעור דמי הבריאות ושיעור דמי הביטוח הלאומי ומשהסכים התובע בזמנו לשלם את המס השולי המירבי ומשקבעתי כי שיעורו היה בשנת 2005 49%, יש לקבוע כי הניכוי בשיעור של 60% משווי ההטבה מממוש האופציות היה שיעור נכון. שנת 2005 היא השנה הרלוונטית לחישוב המס השולי, שכן כפי שעוד יפורט מיד, זו השנה הרלוונטית לחישוב שווי ההטבה עקב המימוש של האופציות.

המס בגין הדיבידנד

72. התובע טוען כי לא היה מקום מצד הנתבעת לחשב מס בשיעור 60% על הדיבידנד, שכן בעניין זה ישנן תקנות ספציפיות (תקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית, מדיבידנד ומרווחים מסוימים) התשס"ו-2005), הקובעות כי שיעור המס יעמוד על 20%, כאשר השיעור הועלה ב-2012 ל-25%. בעניין זה מסתמך התובע גם על חוות דעתו של רו"ח שוורצברג, שכך קבע, אם כי ללא הפניה לתקנות או לחוק ספציפיים, אלא אך ורק תוך קביעה כי כך קובע "החוק".

73. הנתבעת מנגד לא העלתה טענה ממשית או מפורטת מדוע היה מקום להחיל על הדיבידנד מס בשיעור השווה למס שהחילה על מימוש האופציות (60%). בסיכומיה קשה למצוא טענה בעניין זה וכנראה שלא בכדי, שכן גם רו"ח שעה עצמה הודתה בחקירתה הנגדית, כי על חלוקת דיבידנד משלמים מס מיוחד בשיעור של 20% עד 30%, אם כי טענה בצורה לאקונית ובלתי מפורטת כי "באן לא היה דיבידנד" (עמ' 31 ש' 11 – 21), טענה שיש לדחות שהרי הסכום שנשפק היה במפורש בגין הדיבידנד שלא שולם.

74. ביום 29 בדצמבר 2005, פורסמו ברשומות תקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית, מדיבידנד ומרווחים מסוימים), התשס"ו-2005. תקנות אלו באו להחליף את סעיף 161 לפקודה, שבטל במסגרת תיקון 147 לפקודה, וכן את התקנות שהותקנו על פיו. לפי תקנות אלה, שיעור המס לניכוי במקור ביחס לתובע עמד על 25%, שכן יש להחיל על התובע את תקנה 1(א)(2) הקובעת: "ליחיד אחר, או ליחיד שהיה בעל מניות מהותי בחברה ישראלית שמניותיה רשומות למסחר בבורסה – 25%".

75. לפיכך, אני קובע כי היה על הנתבעת בזמנו לנכות מהדיבידנד מס במקור בשיעור 25%.

המועד הרלוונטי לשווי המניות

76. נטושה מחלוקת נוספת ועיקרית בין הצדדים, ביחס למועד הרלוונטי לשווי המניות, לצורך חישוב המס שהיה על הנתבעת לנכות במקור. התובע טוען להחלת שווי המניות למועד העברת ההמחאה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 לתשלום עלות המימוש, בטענה כי לא ייתכן לחייב אותו במס עבור שווי מניות היסטורי של שנת 2005,
2 עת המניות לא היו בידיו כלל.
- 3 77. הנתבעת מנגד טוענת כי המועד הרלוונטי חייב להיות יום 27.12.05, שהוא המועד שבו ביקש בזמנו
4 התובע לממש את המניות. לטענתה, זהו מועד המימוש שלו טען התובע בתביעה הראשונה מועד
5 מימוש המניות וזהו מועד המימוש שנקבע בפסק דין.
- 6 78. לדידי, הדין עם הנתבעת. ראשית, צודקת הנתבעת בטענה כי התובע טען בהליך הראשון למועד
7 מימוש 27.12.05 (ראה למשל סעיף 51 לתביעה). צודקת היא גם בטענה כי פסק הדין התייחס למועד
8 המימוש הנזכר לעיל. שנית כל וזה העיקר, התובע, הוא זה שבחר בזמנו להגיש תביעה שסעדיה מניחים
9 מצב של מימוש האופציות ביום 27.12.05 וקבלת המניות אצל התובע כבר אז.
- 10 79. מסקנה זו נגזרת משני סעדים מהותיים שתבע התובע במסגרת ההליך הראשון. הכוונה לסעד
11 הכספי של תשלום הדיבידנד והסעד של הפרשי השער של המניה במועד הגשת התביעה לעומת השער
12 הגבוה ביותר (ולחילופין הממוצע) בתקופה שבין מועד המימוש 27.12.05 ומועד הגשת התביעה ביום
13 13.7.06.
- 14 80. נדמה לי כי ברור לחלוטין שסעדים כאמור ניתן היה לבקש אך ורק אם נקודת המוצא הנה "תרחיש
15 האלמלא", היינו תרחיש שלפיו אלמלא סירוב הנתבעת למימוש האופציות, המניות היו מועברות לידי
16 התובע כבר בסמוך ליום 27.12.05, הוא היה הופך כבר אז לבעל מניות הזכאי לדיבידנד והוא גם יכול
17 היה למן אותו מועד למכור את המניות ולפי טענתו אף בשער הגבוה ביותר שממועד זה ועד להגשת
18 התביעה וזאת נוכח המומחיות שלו בנושא מניות נסחרות (ראה ס' 52 סיפא לכתב התביעה המתוקן
19 בהליך הראשון).
- 20 81. הרי לא ייתכן מחד, להעניק לתובע דיבידנד שחולק בשנת 2007, כאילו היה בעל מניות כבר אז
21 ומנגד לחשב את המס שחל על ההטבה שקיבל ממימוש המניות, לפי שווי מניות שלאחר מועד חלוקת
22 הדיבידנד. הוא הדין לגבי תביעת הפרשי השער, שמניחה לא רק שהתובע קיבל את המניות ביום
23 27.12.05, אלא שאף מכר אותן לפני מועד הגשת התביעה הראשונה.
- 24 82. זאת ועוד - יש ממש בטענת הנתבעת שלפיה התובע תבע בתביעה הראשונה סעדים סותרים שלא
25 יכולים לדור בכפיפה אחת. הכוונה לסעד של חיוב הנתבעת לאפשר לתובע לקבל את המניות ולממש
26 את האופציות ומאידך הסעד של הפרשי השער הנזכרים לעיל, סעד שמניח כי התובע כבר מכר את
27 המניות.
- 28 83. כיצד ניתן לקבל בפועל מניות שכבר נמכרו, לא ברור. בית המשפט בהליך הקודם העניק לתובע את
29 הסעדים הסותרים הנ"ל והנתבעת לא הגישה על כך ערעור, כנראה משום שבחישוב הפרשי השער לפי
30 השער הממוצע בתקופה הרלוונטית, הסתבר כי לא מגיע לתובע כל פיצוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

84. עם זאת, דברים אלה לא יכולים לשנות מהעבודה שהתובע מושתק היום בתביעה הנוכחית, מלטעון לתרחיש שמניח מצב עובדתי סותר והפוך לזה שטען בהליך הקודם ואף טען לצורך קבלת סעדים שאף הוענקו לו.
85. הבסיס העיוני למניעות זו מצוי בהלכת ההשתק השיפוטי, אשר סוכמה היטב בת.א. (ת"א) 65926/03 ציבלין תקשורת צעירים נ' גיים מניה בע"מ (פורסם בנבו): "נקבע בפסיקה כי הטענה בדבר השתק שיפוטי, יכולה להתעורר מקום שבו אחד מבעלי הדין מעלה טענות עובדתיות או משפטיות סותרות באותו הליך עצמו, או בשני הליכים שונים. התכלית שמאחורי ההשתק השיפוטי היא למנוע פגיעה בטוהר ההליך השיפוטי ובאמון הציבור במערכת המשפט וכן להניא מפני ניצולם לרעה של בתי המשפט. הדגש בהשתק השיפוטי הינו על היחס בין בעל הדין לבין בית המשפט, ולכן תחולתו של ההשתק השיפוטי אינה מוגבלת למקרים שבהם מדובר באותם מתדיינים בהליך הראשון ובהליך המאוחר, ואף אין דרישה שהצד האחר שינה את מצבו לרעה. כמו כן טענה בדבר השתק שיפוטי יכולה לעלות בלא קשר לנושא המשפטי המהותי העומד על הפרק. על-פי הפסיקה, אחד התנאים לקיומו של השתק שיפוטי הינו הצלחה בהליך הקודם, כלומר: שבעל הדין שכלפיו נטען ההשתק השיפוטי זכה בהליך הראשון על סמך טענה שאת היפוכה הוא טוען בהליך השני. תנאי זה נובע מן החשש שתתקבלנה החלטות סותרות על-ידי שני טריבונלים שונים. לפיכך אם בית המשפט הראשון דחה את טענתו של בעל הדין, אין מניעה שהוא יעלה טענה סותרת בהליך המאוחר".
86. לסיכום, שעה שתבע התובע בתביעה הראשונה סעדים שקבלתם מחייבת תרחיש שלפיו המניות היו מועברות לידיו כבר ביום 27.12.05 ואף זכה בסעדים על בסיס טענה זו, התובע אינו יכול לטעון לשווי מניות נכון למועד אחר לצורך חישוב המס. שווי המניות חייב להיות השווי במועד המימוש. כאמור, מועד המימוש במקרה דנא חייב להיות 27.12.05, גם אם בפועל לא קיבל התובע את המניות באותו מועד וזאת מהטעם שהתובע בחר לתבוע סעדים שמחייבים לראות אותו כאילו קיבל את המניות כבר אז, סעדים שאף נפסקו לו.
87. התובע יכול היה לבחור בסעדים אחרים לצורך התביעה הראשונה. כך למשל, יכול היה התובע לעתור אך ורק לחיוב הנתבעת לאפשר לנתבע לממש את המניות עם מתן פסק הדין ולא לעתור לאכיפה ופיצוי, שמחייבים לראות את מועד המימוש כיום 27.12.05. לו כך פעל, במועד המימוש העתידי לאחר מתן פסק הדין, היה מקבל את המניות בפועל ולפי מועד זה גם היה נקבע שווי המניות לצרכי מס. במקרה כזה, גם סביר להניח כי לא היו מתווספים לעלות המימוש הפרשי הצמדה וריבית, אלא רק הצמדה, לפי תנאי תכנית האופציות.
88. התובע גם יכול היה לצפות את התרחיש שארע בסופו של דבר, היינו כי אם הוא יתבע מימוש לפי יום 27.12.05 וסעדים המניחים מימוש במועד זה, כל עוד הוא יימנע מלשלם את עלות המימוש וימשיך להחזיק את הכספים בכיסו, לסכום המימוש יצטרפו בסופו של דבר הפרשי הצמדה וריבית כדן. כך יכול היה גם לצפות כי שיעור המס שישלם יהיה בהתאם לשווי המניות במועד המימוש 27.12.05 ולא במועד מאוחר יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

1 89. לסיכום, שווי המניות לצורך חישוב המס הנו שווי המניות במועד דרישת המימוש של יום
2 27.12.05.

3 **סכום המס שהיה על הנתבעת לנכות במקור בזמנו**

4 90. על רקע כל הממצאים שהגעתי אליהם לעיל, להלן הנתונים הרלוונטיים לחישוב המס שהיה על
5 הנתבעת לנכות בזמנו במקור:

6 שווי המניות או התמורה בגין מימוש האופציות – 588,813 ₪, כפי חישוב הנתבעת בזמנו (ראה
7 החישוב בצורף למכתב הנתבעת מיום 4.2.10 אחד מנספחי ז' לכתב ההגנה). כאן המקום להדגיש כי
8 הוספת הפרשי הצמדה וריבית לשווי המניות, כפי שנעשה בחישוב הנתבעת, היא במקומה, שכן התובע
9 לא רק הותיר בכיסו את עלות המימוש (שגם אליה צורפו הפרשים כאמור לפי התחשיב ובהוראות
10 הפסיקתא שאושרה, כולל על ידי ערכאת הערעור), אלא גם הותיר בכיסו את סכום המס שהיה עליו
11 לשלם עוד בשנת 2005. ממילא הפרשי הצמדה וריבית כדין, אינם אלא שמירה על ערך הכסף. לפיכך,
12 גם על סכום המס יש להוסיף הפרשים כאמור.

13 מבחינת אופן החישוב, אין זה משנה אם נחשב את עלות המימוש ואת שווי המניות למועד 27.12.05
14 בצורה נומינלית ונוסיף על ההפרש שמהווה את שווי ההטבה למיסוי, הפרשים כאמור עד מועד
15 החישוב או אם נחשב זאת כפי שעשתה הנתבעת, היינו נשעך את עלות המימוש מחד ואת שווי המניות
16 מאידך, באופן ששווי ההטבה שיתקבל, כבר יהיה אפוא משוערך ליום 20.10.09 (מועד השערוך בחישוב
17 של הנתבעת שנערך במועד זה לצורך מכתב הנתבעת מיום 25.10.09 אל בא כוח התובע, שצורף כחלק
18 מנספח ה' 1 לכתב ההגנה).

19 עלות המימוש – 220,804 ₪, שאינה במחלוקת בין הצדדים.

20 שווי ההטבה למיסוי – 368,009 ₪ (588,813 ₪ פחות 220,804 ₪).

21 סכום המס לניכוי במקור בגין מימוש האופציות במועד 20.10.09 – 220,805 ₪ (368,009 ₪ כפול 60%).

22 סכום הדיבידנד למיסוי – 94,104 ₪.

23 סכום המס לניכוי במקור בגין דיבידנד ליום 20.10.09 – 23,526 ₪ (94,104 ₪ כפול 25%).

24 סה"כ סכום המס לניכוי במקור ליום 20.10.09 – 244,331 ₪ (220,805 ₪ + 23,526 ₪).

25 **הסכום שהיה על התובע לשלם לנתבעת לצורך קבלת המניות**

26 91. על רקע האמור לעיל, המסקנה הנה כי היה על הנתבעת לנכות במקור 244,331 ₪, נכון ליום
27 20.10.09.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

1 כמו כן, היה על התובע לשלם לנתבעת בגין עלות המימוש של האופציות, סכום של 220,804 ₪, נכון
2 ליום 20.10.09.

3 מנגד היה על הנתבעת לשלם לתובע 94,104 ₪ בגין הדיבידנד, נכון ליום 20.10.09.

4 כמו כן, היה על הנתבעת לשלם לתובע הוצאות הבקשה לפיצול סעדים בסך של 2,011 ₪.

5 הוצאות המשפט ושכר טרחה בסכום כולל של 38,445 ₪ כולל מע"מ, שולמו על ידי הנתבעת ועניין זה
6 לא מהווה חלק מהמחלוקת בתיק דנא.

7 לפיכך, הסכום שהיה על התובע לשלם לנתבעת לצורך מימוש האופציות וכדי שזו תוכל לנכות במקור
8 את סכומי המס עמד על 369,020 ₪, נכון ליום 20.10.09 (244,331 ₪ + 220,804 ₪ - 94,104 ₪ - 2,011
9 ₪).

10 **האם הפרה הנתבעת את פסק הדין**

11 92. כאמור, הסכום שהיה על התובע לשלם לנתבעת לצורך מימוש האופציות וכדי שזו תוכל לנכות
12 במקור את סכומי המס (לאחר הפחתת הדיבידנד והוצאות הבקשה לפיצול סעדים), עמד על 369,020
13 ₪, נכון ליום 20.10.09.

14 93. סכום זה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין נכון ליום 7.2.10, המועד הראשון שבו הודיע התובע
15 כי הוא מוכן לשלם סכום כלשהו בגין המס (ראה מכתב בא כוח התובע מיום 7.2.10 נספח ז' לכתב
16 ההגנה), עומד על 372,664 ₪.

17 94. הנתבעת דרשה מאת התובע בזמנו לשלם בגין תשלומי המס 277,268 ₪ וכן בגין עלות המימוש
18 בניכוי הדיבידנד סכום של 127,850 ₪ ובסה"כ 405,118 ₪ (ראה מכתב באת כוחה מיום 9.2.10 נספח
19 ז' לכתב ההגנה).

20 95. אין מחלוקת כי התובע העביר המחאה בסך של 125,889 ₪ וכן הודיע כי סכום נוסף של 58,631 ₪
21 בגין סכום המס הועבר לידיו הנאמנות של בא כוחו (ראה מכתב עו"ד פקטה מיום 7.2.10 נספח ז' לכתב
22 ההגנה). משמע – התובע היה מוכן לשלם בזמנו 184,520 ₪.

23 96. התוצאה הנה כי בעוד אשר הנתבעת דרשה בזמנו מאת התובע לשלם סכום העולה בכ-32,000 ₪
24 על הסכומים שהיה התובע צריך לשלם לפי פסק הדין ולפי החישוב הנכון של סכומי המס, תוך שהיא
25 מחשבת בצורה נכונה את מרבית הסכומים (המקום היחיד שבו שגתה נגע לחישוב המס על סכום
26 הדיבידנד, עת דרשה בקירוב סכום עודף של כ-32,000 ₪ כאמור), התובע מנגד הסכים לשלם סכום
27 הנופל בצורה משמעותית (בכ-188,000 ₪) מהסכום שהיה עליו לשלם ותוך כך שהוא מתבסס על שיעור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 מס שגוי ביחס לאופציות וגם ביחס לדיבידנד ובעיקר תוך שהוא מתבסס על שווי מניות למועד שגוי
2 והקטן בהרבה מהשווי במועד הרלוונטי.
- 3 97. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר שהנתבעת הפרה את פסק הדין וזאת גם אם היא דרשה סכום העולה
4 בכ-30,000 ₪ על הסכום שהיה עליה לדרוש וזאת כאשר הסכום שהיה התובע מוכן לשלם היה נמוך
5 במאות אלפי שקלים ממה שהיה צריך לשלם.
- 6 98. התובע גם לא הוכיח ואף לא טען כי היה מוכן לשלם בזמנו את הסכום שקבעתי לעיל, שהייתה
7 הנתבעת צריכה לדרוש, כך שאין קשר סיבתי בין דרישת היתר (הלא משמעותית בנסיבות) שדרשה
8 הנתבעת בזמנו מהתובע ולבין התוצאה, היינו שנמנע מהתובע לממש את האופציות לפי פסק הדין.
- 9 99. התובע לא מימש את האופציות בזמנו, לא בשל דרישת יתר של כ-30,000 ₪, אלא, אפוא, בשל
10 מחלוקת עקרונית בין הצדדים, ביחס לחישוב המס ואשר המשמעות הכספית שלה הייתה גדולה
11 בהרבה והיוותה למעשה את ההבדל מבחינת התובע, בין לממש את האופציות במחיר (בהתחשב גם
12 בנושא המס), שהיה מותיר אותו עם רווח כלשהו ולבין לממש אותן במחיר הפסד.
- 13 100. שווי המניות נכון לקבלתן בפועל בחודש פברואר 2010 עמד על 314,417 ₪ - ראה מכתב ב"כ
14 התובע מיום 7.2.10 - ואילו הסכום לתשלום בגין המניות לרבות המס בגין מימושן עמד על 441,609
15 ₪ (220,804 ₪ בגין עלות המימוש ו-220,805 ₪ בגין סכום המס על מימוש האופציות בלבד). גם
16 בהתחשב בסכום נטו לאחר ניכוי מס שהיה צפוי לתובע בגין הדיבידנד, שעמד על 70,578 ₪, היה התובע
17 מגיע להטבה כוללת של 384,995 ₪ בלבד, שאינה עולה על כלל עלויות המימוש.
- 18 101. התובע מלין על כך שלא ייתכן כי הנתבעת תצא נזכרת מחטאיה וכי לאחר שהיא סירבה שלא
19 כדין לתת לו לממש את האופציות וגרמה לכך שהכרעה בנושא תתקבל רק לאחר שנים, הוא ימצא
20 עצמו בלא כלום.
- 21 102. דא עקא, תוצאה זו נובעת כפי שכבר פורט לעיל מהסעדים שהתובע עצמו בחר בתביעה הראשונה
22 וכן מחישוב שגוי שלו של סכומי המס שיצטרך לשלם בגין מימוש האופציות, כמו גם העובדה שלא
23 לקח בחשבון כי כל עוד הוא מותיר בכיסו את עלות המימוש וסכום המס לתשלום, יצטרפו לכך הפרשי
24 הצמדה וריבית כדין, הכל כפי שכבר פורט.
- 25 103. כבר הראיתי כי התובע יכול היה לתבוע צו עשה לאפשר את מימוש האופציות עם מתן פסק הדין
26 ולא למועד ההיסטורי המקורי. במקרה כזה, מצבו היה טוב בהרבה. לעלות המימוש היו מצטרפים
27 הפרשי מודד בלבד ושער המניה, גם אם נמוך יותר במועד שלאחר מתן פסק הדין, היה מניב לתובע
28 רווח לפני מס של 121,220 ₪ ולאחר מס בהינתן ששיעורו 60% רווח נקי של 48,488 ₪ (עלות מימוש
29 של 174,392 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה בלבד מיום 27.12.05 עד 7.2.10 שווה 193,197 ₪. שווי המניות
30 ביום 7.2.10 לפי מכתב בא כוח התובע לאותו היום מגיע לכדי 314,417 ₪. הפחתת שני הסכומים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

- 1 מביאה ל- 121,220 ₪). אמנם, בתרחיש זה לא היה זוכה התובע בדיבידנדים שחולקו בשנים 2007 ו-
2 2009, אבל לפחות היה נותר עם רווח ובסכום לא קטן.
- 3 104. זאת ועוד - התובע יכול היה לחילופין להגיש בזמנו תביעה כספית בגין הנזק שנגרם לו עקב סירוב
4 הנתבעת לאפשר את מימוש האופציות ביום 27.12.05 ולהימנע מלדרוש את קבלת המניות. גם במקרה
5 כזה היה יוצא ברווח.
- 6 105. כך למשל, לו תבע את שווי המניות לפי שער המניה במועד המימוש של יום 27.12.05 (תוך הצגת
7 הטענה שהיה מוכר את המניות כבר באותו היום), היה אמור לקבל לידיו סכום של 290,654 ₪
8 (465,046 ₪ - 174,392 ₪), ולאחר הפחתת מס בשיעור 60%, סכום של 116,261 ₪ (כשלא בטוח כי
9 בנסיבות שכאלה, של הגשת תביעה כספית לפיצוי בגין הפרת חוזה, הייתה נוצרת סיטואציה של חובת
10 ניכוי במקור ואם כך, סכום המס היה משולם בסופו של דבר על ידי התובע לרשויות המס וייתכן כי
11 לא היה נוצר כל וויכוח בנושא והתובע לא היה תלוי בנתבעת בעניין זה). לסכום הנ"ל גם היו מצטרפים
12 הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 27.12.05 ועד לתשלום בפועל. אמנם, גם לפי חלופה זו לא היה זוכה
13 לדיבידנדים, אולם לפחות היה יוצא ברווח.
- 14 106. לו תבע במסגרת המתווה הנ"ל את שווי המניות לפי השווי הממוצע בתקופה שממועד המימוש
15 27.12.05 עד הגשת התביעה הראשונה ביום 13.7.06 (בטענה כי היה מוכר אותן מתי שהוא בתקופה
16 זו), בהפחתת עלות המימוש הנכונה לאז, היה אף זוכה לסכום גבוה יותר, שכן שער המניה הממוצע
17 בתקופה הנ"ל עמד על 1.65 ליש"ט ואילו שער המניה במועד המימוש עמד על 1.40 ליש"ט (ראה סעיף
18 52 לכתב התביעה בהליך הראשון).
- 19 107. התוצאה הכוללת של פרשת מימוש האופציות הנה, אפוא, תוצאה ישירה של בחירה מוטעית של
20 התובע את הסעד הנכון לתביעתו מבין מספר סעדים אפשריים שעמדו לזכותו. אמנם, חלק מהנתונים
21 שידועים כיום לא עמדו לנגד עיני התובע בעת הגשת התביעה הראשונה, כגון העובדה שמחיר המניה
22 לאחר מתן פסק הדין יהיה נמוך מזה שבמועד המימוש בשנת 2005 וכן לו תבע צו למימוש המניה לאחר
23 מתן פסק הדין ולא למועד ההיסטורי, היה מוצא עצמו בחוסר ודאות ביחס למחיר המניה במועד
24 העתידי הנ"ל.
- 25 108. הבחירה בין הסעדים האפשריים הייתה בזמנו אמנם כרוכה בסיכונים, סיכויים וספקולציות,
26 כיאה לתחום המניות. התוצאה הנוכחית, לפיה יותר התובע ללא תמורה כלשהי, היא אם כן, פרי
27 הבחירה שבחר התובע עצמו, בצירוף הנחות שגויות מצדו ביחס לסכומי המס וכן ביחס לעניינים
28 נוספים, כפי שכבר פורט וגם ככל הנראה תוצאה של ניסיון מצדו ליהנות מכל העולמות ולמקסם את
29 רווחו עד כדי אבסורד בחלק מהמקרים (כגון - גם לקבל את המניות וגם לקבל פיצוי כאילו כבר מכר
30 אותן, לשלם מס לפי שווי מניות במועד המאוחר למועד שבו לפי טענתו הוא כבר היה מוכר אותן,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

1 ניסיון מצדו שלא לשלם הפרשי הצמדה וריבית על עלות המימוש ועל סכום המס, למרות שאלה נותרו
2 בכיסו במשך שנים ועמדו לרשותו לצורך עשיית רווחים).

3 109. התרופה היחידה, אפוא, המוצדקת עבור תובע בנסיבות העניין, היינו על רקע העובדה ש"החטא
4 הקדמון" היה בכל זאת של הנתבעת (בכך שלא אפשרה את מימוש האופציות בשנת 2005), הנה
5 התחשבות לעניין ההוצאות בתיק דנא, כפי שעוד יפורט.

התוצאה

7 110. משקבעתי כי הנתבעת לא הפרה את פסק הדין וכי הלכה למעשה, העובדה שהתובע לא זכה
8 לממש את האופציות ולקבל לידיו את המניות, נעוצה במחדלי התובע עצמו, אין התובע זכאי למי
9 מהסעדים שתבע מאת הנתבעת, לא לשווי הכספי של המניות וגם לא לירידת הערך של המניות
10 לתקופה שמיום הגשת התביעה הקודמת ועד למועד שביקש לממש את האופציות לאחר פסק הדין.

11 111. יתרה מכך, גם לו הייתי מגיע למסקנה כי התובע זכאי לשווי המניות וכי הנתבעת הפרה את
12 הוראות פסק הדין, לא הייתי מזכה את התובע בירידת הערך שתבע. הסיבה לכך נעוצה בעובדה
13 הפשוטה שכבר ציינתי לעיל בהקשר אחר, כי בתביעה הראשונה תבע התובע סעד שמחייב את המסקנה
14 כי מכר את המניות לכל המאוחר ביום 13.7.06 (היינו הפרשי השער בין שער המניה ביום הגשת
15 התביעה הראשונה ולבין שער המניה הגבוהה ביותר ולחילופין הממוצע בתקופה מיום 27.12.05 עד
16 הגשת התביעה הראשונה).

17 112. משתבע התובע סעד כאמור ומשאף נפסק לו הדבר, אין הוא יכול היום בתביעה הנוכחית לתבוע
18 סעד שמניח כי המניות היו בידיו לאחר יום 13.7.06, כשלפי התביעה הראשונה הן כבר נמכרו על ידו
19 עד למועד זה. מדובר בסעדים כפולים וסותרים וגם כאן מושקת התובע בעניין זה בשל הלכות ההשתק
20 השיפוטי שאזכרתי לעיל.

21 113. למען הסר ספק, מסקנתי הנ"ל לא משתנה ולא מושפעת מכך שבפועל ולפי החישוב הרלוונטי, לא
22 זכה התובע בתביעה הראשונה לתוספת כספית כלשהי בגין הפרשי השער וזאת מסיבות אובייקטיביות
23 הנוגעות לשערי המניה בתקופה הרלוונטית ובשל העובדה שמבחינה משפטית אושר לו רק שער ממוצע
24 ולא הגבוה ביותר.

25 114. בנסיבות, גם אין לפסוק לתובע את סכומי הדיבידנד שחולקו לאחר הגשת התביעה הראשונה
26 ואשר נתבעו בסעיפים 32 – 35 לפסק הדין. משלא מימש התובע את האופציות, לא הפך לבעל מניה
27 הזכאי לדיבידנד. מעבר לכך, אין התובע זכאי לדיבידנד שחולק בשנים 2007 ו-2009 מאותה הסיבה
28 הנוספת והחלופית שציינתי לעיל בקשר לירידת הערך. גם כאן אין התובע יכול לתבוע דיבידנד,
29 לתקופה שלפי טענתו ולפי המצג שהציג בתביעה הראשונה, כמו גם הסעד שביקש בהתאם, הוא כבר
30 לא החזיק בכל מקרה את המניות, אלא כבר מכר אותן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 29365-07-11 אורי בן אסא נ' אורפק מערכות בע"מ

1 115. גם אין התובע זכאי מטבע הדברים ומאותם הטעמים הנוכרים לעיל, גם לא לדיבידנד המקורי
2 שנפסק לו בתביעה הראשונה ושאותה תבע בסעיף 36 לתביעה וזאת משלא שילם את הנדרש כדי לממש
3 את האופציות ושעה שקבלת הדיבידנד מטבע הדברים מותנית הייתה במימוש האופציות, דבר שנקבע
4 אף מפורשות בפסק הדין.

5 116. לבסוף, ולעניין טענת התובע שלפיה הנתבעת לא גילתה לו את הפסקת המסחר במניות, הרי שלבד
6 מכך שעל רקע כל הממצאים שלי לטענה זו אין עוד כל משמעות, ממילא גם אין לקבל אותה לגופה
7 שכן התובע לא הוכיח כל חובה שהייתה מוטלת על הנתבעת לעשות כן ויתרה מכך, נדמה כי בהעדר
8 הוכחת נסיבות מיוחדות המחייבות זאת, ולפיה כלל הרגיל, הנתבעת הייתה אף מנועה מלעשות כן,
9 כפי שטענה בעצמה.

10 **סוף דבר**

11 אשר על כן, התביעה נדחית.

12 עם זאת, בנסיבות בכללותן, ובפרט שעה ש"החטא הקדמון", היה אמנם של הנתבעת, כל צד יישא
13 בהוצאותיו.

14 ניתן היום, ד' טבת תשע"ו, 16 דצמבר 2015, בלשכתי.

15

יאיר דלוגין, שופט

16

17